

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความรักต่อร่างที่สูญสลาย แต่มีความรักต่อพ่อที่ไม่สูญสลาย และลูกจะเป็นอิสระจากการร้องไห้

คำถาม: อะไรคือความรักที่ไม่ถูกต้อง และผลที่ตามมาคืออะไร?

คำตอบ: การมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายที่สูญสลายคือความรักที่ไม่ถูกต้อง ผู้ที่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งที่สูญสลายจะร้องไห้ มีการร้องไห้เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ในยุคทองทุกคนมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้ ผู้ที่ร้องไห้ต้องจบสิ้นลงด้วยการสูญเสียทุกสิ่ง ลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลายได้รับคำสอนแล้วในเวลานี้ว่า จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการร้องไห้

โอม ชานติ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลายและพ่อก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะรักใคร? ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพียงผู้ที่ไม่สูญสลายเท่านั้นที่ควรจะเป็นที่รัก เราไม่ควรจะรักร่างกายที่สูญสลาย ทั้งโลกนั้นสูญสลาย ทุกสิ่งสูญสลาย ร่างกายนี้ก็สูญสลายเช่นกัน ในขณะที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ความรักต่อดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามศีลธรรม พ่อพูดว่า ลูกกลับมาไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ในความเป็นจริงผู้ที่ไม่สูญสลายควรมีความรักต่อผู้เดียวที่ไม่สูญสลาย ลูกมีความรักต่อร่างที่สูญสลายและเหตุนี้เองลูกจึงจบลงด้วยการร้องไห้ ลูกไม่มีความรักต่อดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพราะด้วยการมีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย, ลูกจึงต้องร้องไห้ เวลาลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย และดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้เพราะลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จากการมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็จบลงด้วยการร้องไห้ ลูกร้องไห้กับร่างที่สูญสลาย ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณไม่มีวันตาย พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย, ลูกที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลาย ลูกไม่จำเป็นต้องร้องไห้ ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและไปและเล่นอีกบทบาทหนึ่ง นี่คือการละเล่น เหตุใดลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกาย? ตัดโยคะของสติ ปัญญาออกไปจากร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย มีการจดจำเช่นกันว่า ผู้ที่ร้องไห้จะสูญเสีย จากการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ, ลูกก็จะกลับมามีค่า ดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า เป็นไปได้อย่างไรที่ลูกลืมทุกสิ่ง? ลูกเคยร้องไห้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เวลาลูกได้รับคำสอนเพื่อจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอีกครั้ง และแล้วลูกจะไม่มีวันร้องไห้ นี่คือโลกแห่งน้ำตาในขณะที่นั่นคือโลกแห่งเสียงหัวเราะ นี่คือโลกแห่งความทุกข์ในขณะที่นั่นคือโลกแห่งความสุข พ่อให้คำสอนแก่ลูกในวิธีที่ดีมาก ลูกที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลายกำลังได้รับคำสอน ผู้คนเหล่านั้นมีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาเพียงแต่ให้คำสอนในขณะที่มองดูร่างกายเท่านั้น ผู้คนร้องไห้เมื่อพวกเขาจดจำร่างกาย พวกเขาแม้กระทั่งเห็นว่าร่างกายถูกทำลายไปแล้ว และจะมีประโยชน์อะไรในการจดจำร่างนั้น? ลูกจะจำขึ้นได้หรือไม่? สิ่งที่ไม่สูญสลาย(ดวงวิญญาณ)ได้จากไปและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ทำกรรมดีจะได้รับร่างที่ดีเช่นกัน บางคนได้รับร่างที่มีโรคภัยที่ร้ายแรง นั่นเช่นกันก็เป็นไปตามกรรมของพวกเขา ไม่ใช่ว่าหากพวกเขาทำกรรมดี, พวกเขาจะขึ้นไปสู่เบื้องบน ไม่เลย ไม่มีใครสามารถขึ้นไปสู่เบื้องบนได้ ผู้ที่ทำกรรมดีก็จะถูกเรียกว่าเป็นคนดีและพวกเขาก็จะได้รับชาติเกิดที่ดี แต่พวกเขายังคงต้องลงมา ลูกรู้ว่าพวกเขาขึ้นไปอย่างไร แม้ว่าบางคนอาจจะกลายเป็นมหาตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่)ด้วยการทำกรรมดี องค์ศาของเขายังคงลดลงเรื่อยๆ พ่อพูดว่า ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังจดจำพระเจ้าและทำกรรมดี และดังนั้นพ่อจึงให้ความสุขชั่วคราวแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงต้องลงบันไดมา บางทีพวกเขาก็ได้รับชื่อเสียงที่ดี แต่ที่นั่นผู้คนก็ไม่สามารถแยกแยะระหว่างการกระทำที่ดีและไม่ดี ผู้ที่มีพลังลึกลับก็ได้รับความนับถืออย่างมาก ผู้คนบ้าคลั่งต่างพากันวิ่งไล่ตามพวกเขา ทั้งหมดนั้นคือความโง่เขลา ยกตัวอย่าง บางคนทำทานและทำบุญทางอ้อมหรือสร้างธรรมศาลาหรือโรงพยาบาล ดังนั้นเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปอย่างแน่นอน พวกเขาจดจำพ่อเช่นกัน และแม้ว่าพวกเขาจะดูหมิ่นผู้อื่น พวกเขาก็ยังคงใช้ชื่อของพระเจ้า อย่างไรก็ตามเนื่องจากความโง่เขลา พวกเขาจึงไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาจดจำพระเจ้าและกราบไหว้บูชารูตรา พวกเขาคิดว่ารูตราเป็นพระเจ้า พวกเขาสร้างไฟบูชาโยของรูตรา พวกเขากราบไหว้บูชาชีวาหรือรูตรา พ่อพูดว่า พวกเขากราบไหว้บูชาพ่อ แต่ดูสิ่งที่พวกเขาสร้างและสิ่งที่พวกเขาทำจากการขาดสติ! มีกูรูมากมายสำหรับมนุษย์เท่ากับจำนวนมนุษย์ เมื่อใบไม้ใหม่และกิ่งก้านใหม่ๆ ปรากฏออกมาจากต้นไม้ สิ่งนั้นก็มองดู

สวยงามมาก เพราะจากเป็นสโตนี, พวกเขาจึงได้รับการยกย่อง พ่อพูดว่า นี่คือโลกของผู้ที่มีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย บางคนมีความรักมากมายราวกับว่าพวกเขาเป็นบ้าจากความผูกพันยึดมั่น แม้แต่นักธุรกิจที่สำคัญก็เป็นบ้าจากความผูกพันยึดมั่น เพราะผู้เป็นแม่ไม่มีความรู้, เมื่อพวกเธอเป็นหม้าย, พวกเธอร้องไห้อย่างมากในการจดจำระลึกถึงร่างที่สูญสลายเวลานี้ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นว่าเป็นดวงวิญญาณ และดังนั้นจึงไม่มีความทุกข์แม้แต่น้อย การศึกษากล่าวกันว่าเป็นแหล่งแห่งรายได้ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน อย่างไรก็ตามนั้น เป็นไปสำหรับชาติเกิดเดียว พวกเขาได้รับเงินเดือนจากรัฐบาล พวกเขาศึกษาและแล้วก็ทำธุรกิจ เท่านั้นเองที่พวกเขาได้รับเงิน ที่นี้ นี่คือสิ่งใหม่ ลูกเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายอย่างไร? ดวงวิญญาณเข้าใจว่าบาบากำลังให้สมบัติที่มีค่าของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่พวกเรา พระเจ้ากำลังสอนลูก และดังนั้นท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้าอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงเป็นสิ่งผิดที่พิจารณาว่าลักษณะและนารายณ์เป็นเทพเจ้า เวลานั้นลูกรู้ว่าเมื่อพวกเรากลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง, สติปัญญาของเราก็กลับมาตกต่ำ ราวกับว่าสติปัญญาของลูกกลายเป็นเหมือนกับสติปัญญาของสัตว์ พวกเขาดูแลเอาใจใส่สัตว์อย่างดีมาก งานรับใช้ของมนุษย์นั้นไม่มีอะไรเลย ม้าแข่งก็ได้รับการดูแลอย่างดีมาก คุณภาพของผู้คนที่นี่ พวกเขาดูแลสุนัขด้วยความรักอย่างมาก พวกเขามักจะทิ้งปล่อยให้สุนัขเลียเขา พวกเขามั้แต่ยอมให้สัตว์นอนกับเขา ดูซิว่าสภาพของโลกกลายเป็นเช่นไร ธุรกิจนี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่นในยุคทอง ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ มายา, ราวกับทำให้ลูกไม่ถูกต้องตามศีลธรรม นี่คือการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ผู้คนไม่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม และดังนั้นทั้งโลกจึงไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงไรระหว่างโลกไม่ถูกต้องตามศีลธรรมกับโลกที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม! มองดูสภาพของยุคเหล็ก พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์และมายาเช่นกันก็แสดงสวรรค์ของเธอให้แก่ลูกด้วย เธอหล่อใจลูก นั้นมีความมั่งคั่งจอมปลอมอย่างมาก พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ที่นี้ ไม่มีอาคารสูงเป็นร้อยชั้นเช่นนั้นในสวรรค์ ดูสิพวกเขาตกแต่งประดับประดาอาคารอย่างไร ไม่มีแม้แต่อาคารสองชั้นที่นั้น มีผู้คนจำนวนน้อยมากที่นั้น ลูกจะทำอะไรกับผืนดินมากมาย? ที่นี้ผู้คนก็ต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมายเกี่ยวกับที่ดิน ที่นั้น, ผืนดินทั้งหมดเป็นของลูก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ผู้ที่นั้นคือพ่อทางโลกและผู้นี้คือพ่อเหนือโลก พ่อเหนือโลกจะไม่ให้อะไรแก่ลูกๆ หรือ? ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครั้งหนึ่งของวงจร พ่อบอกลูกอย่างชัดเจนว่า ลูกไม่ได้รับการหลุดพ้นจากสิ่งนั้น นั่นคือลูกไม่สามารถพบพ่อด้วยสิ่งนั้น ลูกพบพ่อในดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่ออาศัยในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและลูกก็อาศัยในดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน และแล้วลูกก็ไปสวรรค์จากที่นั้น พ่อไม่ได้อยู่ที่นั่นในสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน และละครก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ แล้วลูกก็จะลืมความรู้นี้ ความรู้จะหายไป จะมีความรู้ของกิเลสได้อย่างไรตราบนานกว่ายุคบรรจบพบกันจะมาถึง? คัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ ที่คงอยู่มานั้นเป็นคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกกำลังรับฟังความรู้นี้ พ่อคือเมล็ด มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อไม่ปล่อยให้ลูกทำอะไร ไม่แม้แต่จะให้ก้มลงแทบเท้าพ่อ ลูกจะก้มลงแทบเท้าใครหรือ? ชีพบาบาไม่มีทำนั้นจะเป็นการก้มลงแทบเท้าบราห์มา พ่อคือทาสของลูก ท่านกล่าวได้ว่าเป็นผู้ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน อย่างไรก็ตามก็ต่อเมื่อท่านมาที่นี้เพื่อมีการกระทำเท่านั้นที่ท่านกล่าวได้ว่าไม่มีความหลงทะนงตน พ่อให้ความรู้มากมายแก่ลูก นี่คือการให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย แล้วก็ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกจะรับไปมากเพียงไร เผาแต่รับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแล้วให้ท่านเพชรพลอยนั้นแก่ผู้อื่น มีคำกล่าวถึงเพชรพลอยเหล่านี้ว่า เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่าเป็นแสน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ลูกหลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกต้องใส่ใจอย่างมากต่องานรับใช้ ย่างก้าวของลูกคือย่างก้าวของการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ลูกกลับมาเป็นอมตะด้วยสิ่งนั้น ที่นั้นไม่มีความกลัวตาย ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นแล้ว พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น สิ่งนี้หมายถึงเวลาปัจจุบัน ผู้คนเฉลิมฉลองเทศกาลรักขาบันตัน นั้นเป็นสัญลักษณ์ของเวลาใด? เมื่อไหร่ที่พระเจ้าพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์? ผู้คนรู้อะไรว่าเมื่อไหร่ที่โลกเก่าคงอยู่และเมื่อไหร่ที่โลกใหม่คงอยู่? ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น พวกเขາพูดว่าเวลานี้เป็นยุคเหล็กอย่างแน่นอน พวกเขາพูดว่านั่นเคยเป็นยุคทอง แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในตอนี้ พวกเขายังเชื่อในการกลับชาติมาเกิดใหม่เช่นกัน พวกเขາพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด และดังนั้นนั่นหมายถึงการกลับชาติมาเกิดใหม่อย่างแน่นอน ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูก มีพ่อทางร่างอยู่มากมาย แม้กระทั่งสัตว์ก็เป็นพ่อของลูกๆ ของพวกมัน ลูกจะไม่พูดถึงผู้เดียวนี้นว่าท่านคือพ่อของสัตว์ ในยุคทองไม่มีขยะเลย มนุษย์เป็นเช่นไร เพอร์นิเจอร์ของเขาก็เป็นเช่นนั้น ที่นั้นแม้แต่ก ฯลฯ ก็มีความสวยงามและชั้นหนึ่ง ทุกสิ่งที่นี่ดีมาก ผลไม้ที่นั้นก็หวานมากและมีขนาดใหญ่ ทั้งหมดนั้นไปไหน? ความหวานถูกนำออกไปและความขมเข้ามาแทนที่ เมื่อลูกกลายเป็นชั้นสาม ทุกสิ่งก็เป็นชั้นสามเช่นกัน ยุคทองเป็นชั้นหนึ่งและดังนั้นทุกสิ่งที่คุณได้รับก็ชั้นหนึ่ง ในยุคเหล็กทุกสิ่งเป็นชั้นสาม ทุกสิ่งผ่านสภาพสโต, ราโจและตโม ไม่มีความสุขใดๆที่นี่ ดวงวิญญาณตโมประธานและดังนั้นร่างกายก็ตโมประธานด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกๆ มีความรู้ มีความแตกต่างของกลางวันและ

กลางคืนระหว่างสิ่งนั้นและเวลาปัจจุบัน พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับทั้ง พลังนามัยและความมั่งคั่งมากเท่านั้น ลูกต้องการอะไรอีก? หากลูกไม่มีหนึ่งในสองนั้นก็จะไม่มีความสุข ตัวอย่างเช่น หาก ลูกมีพละนามัยดีแต่ไม่มีความมั่งคั่ง และนั่นจะมีประโยชน์อะไร? มีการจดจำกันว่า หากลูกมีเงินให้ไปท่องทั่วไปได้ ลูกๆ เข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็น “นกกระจอกทองคำ” เวลาที่ทองอยู่ที่ไหน? ทองคำ เงินและทองแดงได้หายไปหมดแล้ว และเวลานี้ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากกระดาษ ลูกจะได้รับเงินจากที่ไหนถ้ากระดาษนั้นไหลลงไปในน้ำ? ทองคำนั้นหนักมาก ทองก็ยัง คงอยู่ในที่ที่มันอยู่ แม้แต่ไฟก็ไม่สามารถเผาทองได้ ดังนั้นที่นี้ทุกสิ่งทำให้เกิดความทุกข์ ไม่มีสิ่งเหล่านี้คงอยู่ที่นั่น มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ในเวลานี้ พ่อมาเมื่อมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พรุ่งนี้จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบามาและสอน ลูกทุกอย่างจริง นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกควรจะต้องมีความสุข ลูกไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข นี่คือสภาพของช่วงเวลาสุดท้าย ให้ถามโก๊บบและโก๊ปปี้ถึงความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ในเวลาสุดท้ายลูกเข้าใจทุกสิ่งเป็นอย่างดี มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอก ลูกว่าความสงบที่แท้จริงคืออะไร ลูกประกาศสิทธิในมรดกของความสงบจากพ่อ ทุกคนจดจำพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่ง ความสงบ พ่ออธิบายว่าใครสามารถจะไปหาพ่อได้ ศาสนานั้นศาสนานี้มาในเวลานั้นเวลานี้ พวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ ได้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามากมายได้ปรากฏตัวขึ้นมาแล้วในเวลานี้ ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง เนื่องจากพวกเขา บริสุทธิพวกเขาจึงควรได้รับการยกย่องอย่างแน่นอน พวกเขาฟังจะลงมาใหม่ คนที่เก่าแก่กว่าก็ไม่สามารถได้รับการ ยกย่องมากนัก พวกเขามีประสบการณ์ของความสุขและกลับมาโดยไม่ประชัน กุฎีประเภทต่างๆจำนวนมากก็ปรากฏตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ พ่ออธิบายว่า มีการขยายตัวของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเท่ากับการ ขยายตัวของต้นไม้ ในขณะที่ความรู้, เมล็ดนั้นเล็กมาก ความเลื่อมใสศรัทธาใช้เวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ในขณะที่ความรู้นี้เป็นไปเพียงแค่ชาติเกิดเดียวชาติสุดท้ายนี้ ลูกได้รับความรู้และกลายเป็นนายเป็นเวลาครึ่งวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาจบ สิ้นลงและกลายเป็นกลางวัน เวลาที่ลูกกลับมาสดชื่นแจ่มใสตลอดเวลา สิ่งนี้เรียกว่าลอตเตอรีที่ไม่สูญสลายจากพระเจ้า ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างลอตเตอรีของพระเจ้าและลอตเตอรีของปีศาจ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกได้รับหลายล้านในทุกอย่างก้าวของการจดจำระลึกถึง ด้วยการทำสิ่งนี้ที่ลูกจะได้รับสภาพที่เป็นอมตะ ให้ทาน เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาจากพ่อ
2. มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและสัมผัสกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ขจัดความผูกพันยึดมั่นจากร่างกายและอยู่อย่างสดชื่น แจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีกรรมและรับพรด้วยการรักษาความสมดุลของการทำงานรับใช้และความพยายามด้วยตนเอง
คาร์มาโยคีเป็นผู้ที่มีความสมดุลของโยคะและการกระทำ งานรับใช้หมายถึงการกระทำ และความพยายาม กับตนเองหมายถึงการเป็นโยกยุค เพื่อที่จะรักษาสมดุลของทั้งสองนี้ไว้ให้จดจำเพียงวลีเดียวว่า "พ่อคือ คาราวินฮาร์" และ "ฉัน, วิญญาณ, เป็นคารินฮาร์" (ผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจและผู้ที่ทำ) วลีเดียวนี้จะทำให้ ลูกรักษาสมดุลได้ดีมากและลูกจะได้รับพรจากทุกคน เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นคาราวินฮาร์แทนที่จะ พิจารณาว่าตนเองเป็นคารินฮาร์ ก็จะไม่มีความสมดุล และมายาก็ใช้โอกาสของเธอ

คติพจน์: ในการที่จะทำงานรับใช้ของการทำผู้อื่นไปอยู่เหนือด้วยการมองเพียงแวบเดียว จงให้บัณฑิตาหลอมรวม อยู่ในดวงตาของลูก

*** โอม ซานติ ***